



מצות הגאולה

הדבר תלוי בנו. אם כך, גם הבטוי "**המצוה הזאת**" מתייחס לגאולה, זו **המצוה שלנו**.

את המלים "בפיך ובלבבך לעשותו" מתאים לחלק לשלשת הפרושים שהבאנו:
"בפיך" מתייחס בעקר ללמוד התורה שמצוה לומר אותה **בפה**. "**ובלבבך**" מתייחס בעקר לעבודת התשובה, שנעשית **בכונת הלב**. "**לעשותו**" זו מצוה הגאולה, התכלית אליה מכוונים כל מעשינו.

על פי שיעור מכ"ז אלול תשע"ב, של הרב יצחק גינזבורג

"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחוקה הוא... כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו".
 על איזו מצוה מדבר כאן? יש מפרשים שמדבר על מצות התשובה שהזכרה לפני כן, ויש מפרשים שמדבר על קיום כל התורה והמצוות.

באחת השיחות של הרבי מליובאוויטש, הוא מסביר את פסוקים אלו כמתייחסים אל הגאולה והמשיח. אל תחשבו שהגאולה רחוקה מאתנו ואיננה בידינו. אלא "עשו כל אשר ביכולתכם להביא את המשיח היום", כי

שבת פלוגתא ומהרהר!

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע

כמו שמשה רבנו קבל את התורה מסיני והעביר אותה ליהושע, גם אנחנו צריכים לקבל את התורה. אבל לא להסתפק בכך, אלא גם לתת אותה, ולהשפיע על אחרים. וכך תהיה לנו קבלת תורה משלמת.

על פי פרקי אבות פרכ' א', משנה א', וביאורי הרבי

**קצור
פלאותי**





ספור חסידי

ר' יחיאל מיכל מכלולטשוב | ר' אלול תקמ"א

”

מיכל'ס,

וכי

אתה עס

האלף?!”

ספר ר' נחמן מברסלב: כאשר נכנס ר' יחיאל מיכל בפעם הראשונה אל רבו הבעל שם טוב, נפלה עליו יראה גדולה כל כך עד שכמעט לא יכל לעמד. ברם, לא עבר הרבה זמן ור' מיכל התרגל להיות במחצתו של הבעל שם טוב, ויראתו פחתה. הדבר הטריד מאוד את ר' מיכל שהיראה מפני רבו נחלשה אצלו, ובעת עמדו לפני הבעל שם טוב חשב לעצמו שאולי הסבה היא שהוא עם הארץ, וזה פוגם ביראת שמים שלו. בעודו מהרהר בדבר, תפסו הבעל שם טוב וקרא לו: "מיכל'ע וכי אתה עם הארץ?!" על פי זכרונם לברכה לה' אלול

שאלות השבוע

- מה הכוונה ב"ובלבבך" ומה הכוונה "לעשותו"?
- מה אנחנו לומדים מכך שדעתן ואבירם שוה תשובה?

את התשובות, בנוסף לכתבת בה אתם גרים, יש לשלוח בהודעה למספר **054-768-0565**, או לדוא"ל של העלון. בעזרת ה', פעם בחדש תתקיים הגרלה (בכל שבוע צוברים כרטיס נוסף) על **משחק קפסא**, בין הפותרים נכונה.

הכוכב והחזק שצבר: שימי פלמנבונים



הדבר היחיד ששומעים בשיחה שאין בה קליטה זה: "אין קליטה... נדבר אחר כך"

בדיחת קרש



תקציר: כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַחֲצֵי הַדֶּרֶךְ, נָתַן שְׁמַעוֹן עֶצָר. הוּא פָּנָה לְרַבִּי יִשְׂרָאֵל וּבִקֵּשׁ שִׁיבְטִיחַ לוֹ דֶּרֶךְ תְּשׁוּבָה. רַבִּי יִשְׂרָאֵל הִבְטִיחַ.

הַיְהוּדוֹת כִּי רָצָה לְהִגִּישׁ שְׁפוּעֵלִים וּמִזִּיזִים דָּבָר בְּעוֹלָם. כֹּאשֶׁר רָאָה שֶׁהַיְהוּדוֹת לֹא נִגְעַת בְּעוֹלָם, אֵין יְהוּדוֹת מִחוּץ לְבֵית הַכִּנְסָת וְהִיא נִשְׁאָרֶת רַק בְּסִפְרִים וְלֹא הוֹפֶכֶת אֶת הָעוֹלָם, הוּא חֲשָׁב שֶׁאֵין טַעַם לְחַיּוֹת עַל פִּי הַיְהוּדוֹת. וְהוּא בָּחַר בְּמַקְצוֹעַ הַכִּי 'מִשְׁנֵה מְצִיאוֹת' - הַבְּרַחַת סְחוּרוֹת. כֹּאשֶׁר נָתַן שְׁמַעוֹן רָאָה צִדִּיק שְׁחִי בְּמְצִיאוֹת, הַמְצִיאוֹת נִגְעַת לוֹ, הוּא 'נִדְלָק' מִחֲדָשׁ עַל הַיְהוּדוֹת, וְהָיָה מוֹכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל הַיְהוּדוֹת, וּלְמַעַן הַצִּדִּיק.

נָתַן שְׁמַעוֹן הַתְּקֵדָם כְּשֶׁרָבִי יִשְׂרָאֵל עַל גְּבוּ בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, עַד שֶׁעָבְרוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרָאִים וְשְׁלֵמִים אֶת הַנֶּהָר וְהִגִּיעוּ לַחוּף, חוֹף בְּטוֹחַ שְׁאִינוֹ שִׁיךְ לְרוּסְיָה אֲלֵא לְמַדִּינַת אוֹסְטְרִיָּה. רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִרוֹז'ין נֶצַּל!

בְּהִמָּשֵׁךְ, נָסַע הַרְבֵּי לַעִיר קוֹסוֹב, לְבֵית יְדִידוֹ הַצִּדִּיק רַבִּי מְנַחֵם מַעֲנֵדֶל מְקוֹסוֹב, וּמִשָּׁם לַעֲרֵה סְדִיגוֹרָא - בֵּה בְּנֵה מִחֲדָשׁ אֶת קְהֵלָתוֹ וְאֶת בֵּית מִדְּרָשׁוֹ, שֶׁהִתְפַּתַּח לְכַמָּה חֲצֵרוֹת חֲסִידוּת, גְּדוֹלוֹת וּמְפָאָרוֹת הַמִּתְקִימוֹת עַד יְמֵינוּ.

מָה כָּל כֵּךְ נִגַּע לְסוּחַר הַמִּגָּשִׁים שְׁמַעוֹן, בְּהִיּוֹתוֹ בְּסִכְנַת חַיִּים? לָמָּה הוּא הִכְנִיס אֶת עַצְמוֹ לְנֶהָר בְּכָלל? שְׁמַעוֹן עֲזַב אֶת דֶּרֶךְ

מִסְפָּרִים נֶאֱלִימִים

713

לְאֶרֶץ, יַחַד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל. **דָּתָן וְאַבְיִרָם** בְּגִימְטְרִיָּה **תְּשׁוּבָה**, לְלַמֵּדנוּ שֶׁאֵף אִם אָדָם חָטָא כְּמוֹתָם הוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי ה'.

פָּרַשְׁתָּנוּ פּוֹתַחַת בְּפִסּוּק: "אֲתֵם נֹצְבִים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם". חֲז"ל דוֹרְשִׁים אֶת הַמִּלִּים "אֲתֵם נֹצְבִים" עַל דָּתָן וְאַבְיִרָם, שֶׁאֵף הֵם כָּרְתוּ בְרִית עִם ה' לִפְנֵי הַכְּנִיסָה

עַל פִּי 'שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם', שְׁבִיעִי לַפְּרִשְׁת קָרַח

ה' אלוהה צדיקים

רבי מאיר שלמה ינובסקי



רבי מאיר שלמה הלוי ינובסקי

תאריך לדה: שנת תר"כ.

תאריך פטירה: כ"ג אלול תרצ"ג.

קורות חייו: זמן מה לאחר חתנתו שהה בחצרו של הרבי המהר"ש מלובאוויטש, והיה מה'יושבים' שישבו ולמדו תורה.

לפני פטירת סבו, שהיה הרב של ניקוליב הוא הפקיד מכתב אצל ראשי קהלת ניקוליב, בו בקש שימנו את רבי מאיר שלמה לממלא מקומו (כי אביו של רבי מאיר שלמה, רבי ישראל ליב, נפטר בגיל צעיר), ולאחר פטירתו מלאו את בקשתו ור' מאיר שלמה התמנה לרב העיר.

סבו של הרבי מלובאוויטש.



רבי מאיר שלמה ינובסקי

בשפתו

שלא היה חסיד: "מה הטעם בהנהגה זו? יותר טוב שהרבי מהר"ש יתן את כל כספו לצדקה, והוא עצמו יסתפק בקצת לחם ומים, כמו רב היהודים בגלות?"
ענה לו רבי מאיר שלמה: "שוטה שוטה! אתה חושב שהעולם נברא בשבילי ובשבילך? או אולי בשביל הגוים? בשביל צדיק כמותו נברא העולם!"

רבי מאיר שלמה לעירו מלובאוויטש, אחרי שלמד שם כחצי שנה בצלו של הרבי מהר"ש מחב"ד, ספר על כך שהנהגתו של הרבי היא בעשירות גדולה.

היו לו שני שעוני זהב, טבק להרחה בקפסת זהב, מרכבת קשטה בזהב ואף למקלו היתה גלת זהב בראשו.

קשספר זאת, נשאל על ידי אחד השומעים,

